

ekklesia
leiden

Leidse Binnenstadsgemeente

Zaterdag 3 april 2021, 19.00 uur

Hooglandse kerk, Nieuwstraat 20a, 2312 KA

LITURGIE VOOR DE PAASWAKE

Gezamenlijke viering van de Ekklesia Leiden en de Leidse Binnenstadsgemeente, waarin Clara Barbara Catharina Klep en Rebecca Anna Helena Klep worden gedoopt.

voorganger: Christinane van den Berg

piano: Stanislav Jar

fluit: Robert van der Toorn

Leden van de Schola Catorum olv Wim de Ru

Als u dat wilt dan kunt u vóór de viering alvast kaarsen klaarzetten. Een kaars voor uzelf. En als u dat wilt ook een kaars of meerdere kaarsen voor de mensen waarmee u zich verbonden weet, maar die nu niet bij u zijn.

INTROÏTUS

Lied: 'Hoever is de nacht'

(t. H. Oosterhuis, m. B. Huijbers)

Inleiding en welkom

LEZINGEN

Schepping Gen, 1-10 (NBV)

Gen. 1, 1-10

In het begin schiep God de hemel en de aarde. **2** De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water. **3** God zei: 'Er moet licht komen,' en er was licht. **4** God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis; **5** het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

6 God zei: 'Er moet midden in het water een gewelf komen dat de watermassa's van elkaar scheidt.' **7** En zo gebeurde het. God maakte het gewelf en scheidde het water onder het gewelf van het water erboven. **8** Hij noemde het gewelf hemel. Het werd avond en het werd morgen. De tweede dag.

9 God zei: 'Het water onder de hemel moet naar één plaats stromen, zodat er droog land verschijnt.' En zo gebeurde het. **10** Het droge noemde hij aarde, het samengestroomde water noemde hij zee. En God zag dat het goed was.

Gebed

Stilte

Lied: 'Ballade van de mens' Gen. 2, 4b-25
(t. H. Oosterhuis, m. A. Oomen)

1. Koor 2. Allen

Die dag boetseerde Hij
niet uit het licht van de hemel
boetseerde Hij uit het stof van de aarde
mij – stof van de aarde
blies adem van leven
in mijn neusgaten
werd ik een levende ziel
een mensje – wie zijn wij dat Gij ons gedenkt.

Hij plantte vlakbij zonsopgang
een tuin, Hij nam de mens in zijn hand,
Hij plaatste de mens in de tuin.

Hij sprak tot mij:
Het is niet goed
als jij alleen blijft
mensenkind – zou Ik niet
iemand die jou zoekt en vindt
voor je maken?
– die mij aanziet? –
die jou roept en antwoord geeft,
die jou aanziet.

Tamme dieren wilde beesten

hoge vogels die Hij maakte
alle namen die ik riep
die zij dragen
als een lichtglans
Maar geen die mij riep.

1. Koor 2. Allen

Breng mij in een die - pe slaap.

Neem de sterk - ste van mijn rib - ben.

Maak daar-uit één die mij roept

en zoekt en vindt en ant - woord geeft,

been van mijn ge - been - te,

ie - mand die mij aan - ziet.

Dat wij le - ven.

Dreigende ondergang Gen. 8, 15-22 en Gen. 9, 11-17 (NBV)

Gen. 8, 15-22

Toen zei God tegen Noach: **16** 'Ga de ark uit, samen met je vrouw, je zonen en de vrouwen van je zonen. **17** Laat ook alle dieren die bij je zijn naar buiten gaan: vogels, vee en alles wat op de aarde rondkruipt. Ze moeten weer vruchtbaar zijn en talrijk worden en de aarde bevolken.' **18** Hierop ging Noach naar buiten, samen met zijn zonen, zijn vrouw en de vrouwen van zijn zonen. **19** Ook alle dieren gingen de ark uit, soort bij soort, alle vogels, en alles wat op de aarde rondkruipt. **20** Noach bouwde een altaar voor de Eeuwige; daarop bracht hij brandoffers van al het reine vee en alle reine vogels. **21** De geur van de offers behaagde de Eeuwige, en hij zei bij zichzelf: Nooit weer zal ik de aarde vervloeken vanwege de mens, want alles wat de mens uitdenkt, van zijn jeugd af aan, is nu eenmaal slecht. Nooit weer zal ik alles wat leeft doden, zoals ik nu heb gedaan. **22** Zolang de aarde bestaat, zal er een tijd zijn om te zaaien en een tijd om te oogsten, zal er koude zijn en hitte, zomer en winter, dag en nacht – nooit komt daar een einde aan.

Gen. 9, 11-17

11 Deze belofte doe ik jullie: nooit weer zal alles wat leeft door het water van een vloed worden uitgeroeid, nooit weer zal er een zondvloed komen om de aarde te vernietigen. **12** En dit,' zei God, 'zal voor alle komende generaties het teken zijn van het verbond tussen mij en jullie en alle levende wezens bij jullie: **13** ik plaats mijn boog in de wolken; die zal het teken zijn van het verbond tussen mij en de aarde. **14** Wanneer ik wolken samendrijf boven de aarde en in die wolken de boog zichtbaar wordt, **15** zal ik denken aan mijn verbond met jullie en met al wat leeft, en nooit weer zal het water

aanzwellen tot een vloed die alles en iedereen vernietigt. **16** Als ik de boog in de wolken zie verschijnen, zal ik denken aan het eeuwigdurende verbond tussen God en al wat op aarde leeft. **17** Dit,' zei God tegen Noach, 'is het teken van het verbond dat ik met alle levende wezens op aarde gesloten heb.'

Gebed

Stilte

Muziek

Onderdrukking en bevrijding, Ex. 1, 8-14; Ex. 3, 1-10 (NBV)

Exodus 1, 8-14

Er kwam in Egypte een nieuwe koning aan de macht, die Jozef niet gekend had. **9** Hij zei tegen zijn volk: 'De Israëlieten zijn te sterk voor ons en te talrijk. **10** Laten we verstandig handelen en voorkomen dat dit volk nog groter wordt. Want stel dat er oorlog uitbreekt en zij zich aansluiten bij onze vijanden, de strijd tegen ons aanbinden en uit het land wegtrekken!' **11** Er werden slavendrijvers aangesteld die de Israëlieten tot zware arbeid dwongen. Ze moesten voor de farao de voorraadsteden Pitom en Raamses bouwen. **12** Maar hoe meer de Israëlieten onderdrukt werden, des te talrijker werden ze. Ze breidden zich zo sterk uit dat de Egyptenaren een afkeer van hen kregen. **13-14** Daarom beulden ze hen af en maakten ze hun het leven ondraaglijk met zwaar werk: ze moesten stenen maken van klei en op het land werken, en ze werden voortdurend mishandeld.

Exodus 3, 1-10

1 Mozes was gewoon de schapen en geiten van zijn schoonvader Jetro, de Midjanitische priester, te weiden. Eens dreef hij de kudde tot voorbij het steppeland, en zo kwam hij bij de Horeb, de berg van God. **2** Daar verscheen de engel van de EEUWIGE aan hem in een vuur dat uit een doornstruik opvlamde. Mozes zag dat de struik in brand stond en toch niet door het vuur werd verteerd. **3** Hoe kan het dat die struik niet verbrandt? dacht hij. Ik ga dat wonderlijke verschijnsel eens van dichtbij bekijken. **4** Maar toen de EEUWIGE zag dat Mozes dat ging doen, riep hij hem vanuit de struik: 'Mozes! Mozes!' 'Ik luister,' antwoordde Mozes. **5** 'Kom niet dichterbij,' waarschuwde de EEUWIGE, 'en trek je sandalen uit, want de grond waarop je staat, is heilig. **6** Ik ben de God van je vader, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob.' Mozes bedekte zijn gezicht, want hij durfde niet naar God te kijken.

7 De EEUWIGE zei: 'Ik heb gezien hoe ellendig mijn volk er in Egypte aan toe is, ik heb hun jammerklachten over hun onderdrukkers gehoord, ik weet hoe ze lijden. **8** Daarom ben ik afgedaald om hen uit de macht van de Egyptenaren te bevrijden, en om hen uit Egypte naar een mooi en uitgestrekt land te brengen, een land dat overvloedig van melk en honing, het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, Amorieten, Perizzieten, Chivvieten en Jebusieten. **9** De jammerklacht van de Israëlieten is tot mij doorgedrongen en ik heb gezien hoe wreed de Egyptenaren hen onderdrukken. **10** Daarom stuur ik jou nu naar de farao: jij moet mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte wegleiden.'

Gebed

Stilte

Lied: 'Ander, ouder' (t. H. Oosterhuis, m. A. Oomen)

1. Koor, 2. Allen

Ander, ouder, iemand in ons ver-borgen:
plotseling opblaaiend vuur van vi - si - oenen,
aanschijn der aarde vernieu - wend.

Rede, dwaasheid, hart, onbedwingbare
die ons weten doet wat wij niet weten
wat onmogelijk is bij mensen en goden.

In - gepakt in wol - ken schoorvoetend
gaan wij, in onze handen klemmen wij wichel -
roe-den, spiegels en zwaar-den.

En neerdrukt ons droefheid om het gedane
om niet te keren woorden
om wat groeide, om wat versteende, verwaaide.

Jij, nog naamloze, a - demt ons o - pen en
wekt in ons weerbarstig gehe - gen wat wij
zagen met on - ze vroegste o - gen.

en doet ons gaan in tranen, maar ongebroken
door de nacht van de schepping
en houdt ons gaande naar een nieuwe geboorte:

blinde muren zacht licht, water ge worden
en aan de o - ver - zij - de ro - zen - ste - den
en de zang van de lij - ter.

PROCESSIE EN HET LICHT

Inleiding

Processie

(Wij lopen in een stoet door de kerk. En ook thuis
kunnen wij opstaan en gaan lopen. De kaarsen nemen

we mee. Vanuit de stilte zingen we tijdens het lopen
'Aber du weisst den Weg für mich'.)

Lied: 'Aber du weisst den Weg für mich'
(t. H. Bonhoeffer, Taizébundel 139)

Gott, laß meine Gedanken sich sammeln zu dir.
Bei dir ist das Licht, du vergißt mich nicht.
Bei dir ist die Hil - fe, bei dir ist die Geduld.
Ich ver - ste - he dei - ne We - ge nicht, a - ber
du weißt den Weg für mich.

Het licht

(Staande in het midden van de kerk verwachten wij het
licht.)

Zingen: 'Licht van Christus' (Liedboek 593)

diaken of cantor: allen:
Licht van Chris-tus! Heer, wij dan-ken U.
(drie maal te zingen, steeds een toon hoger)

(Wij ontvangen en delen het licht. De brandende
kaarsen zetten we neer naast de doopvont en we gaan
zitten.)

DOOP EN DOOPGEDACHTENIS

Inleiding

Gebed

Doopvragen

Vraag aan allen:

Als Ekklesia vormen wij hier een gemeenschap en
maken wij deel uit van de kerk van alle tijden. Willen wij
als deel van de wereldwijde kerk dit kind opnemen in
ons midden en haar voorgaan in geloof, hoop en liefde?
Wat is daarop uw antwoord?

Dat willen wij.

Bediening doop

Zegenbede

Lied: 'Van donker naar licht' (Uit: Zitten of opstaan)

Refrein:

Van donker naar licht,
van zwart naar heel veel kleuren.
Met Pasen kun je verder gaan
want Jezus is opgestaan, de dood voorbij.
Het leven krijgt weer kleur voor jou en mij.

Geel van de zon.
De warmte die je nodig hebt.
Het licht voor jou en mij.
Het donker gaat voorbij. (Refrein)

Rood van de liefde
die mensen aan elkaar verbindt.
Die is oneindig groot
en sterker dan de dood. (Refrein)

Groen van de hoop.
De muren vallen steen voor steen.
We zien elkaar weer staan.
Een nieuwe tijd breekt aan. (Refrein)

VIERING VAN DE TAFEL

Lezen: Marcus 16, 1-7

Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria uit Magdala en Maria de moeder van Jakobus, en Salome geurige olie om hem te balsemen. **2** Op de eerste dag van de week gingen ze heel vroeg in de ochtend, vlak na zonsopgang, naar het graf. **3** Ze zeiden tegen elkaar: 'Wie zal voor ons de steen voor de ingang van het graf weggrollen?' **4** Maar toen ze opkeken, zagen ze dat de steen al was weggerold; het was een heel grote steen. **5** Toen ze het graf binnengingen, zagen ze rechts een in het wit geklede jongeman zitten. Ze schrokken vreselijk. **6** Maar hij zei tegen hen: 'Wees niet bang. U zoekt Jezus, de man uit Nazaret die gekruisigd is. Hij is opgewekt uit de dood, hij is niet hier; kijk, dat is de plaats waar hij was neergelegd. **7** Ga terug en zeg tegen zijn leerlingen en tegen Petrus: "Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zullen jullie hem zien, zoals hij jullie heeft gezegd."'

*Lied: 'Halleluja',
(Liedboek 338b, m. J. Berthier)*

Nodiging

Vredegroet

Tafelgebed en Onze Vader:

'Als wij dan eten van dit brood',
Tafelgebed uit de Didaché, zie aan het eind van de liturgie)

Delen van brood en wijn

Zegen

SLOT

*Slotlied: 'Dan zal ik leven'
(t. H. Oosterhuis, m. A. Oomen)*

Het zal in alle vroegte zijn
als toen.

De steen is weggerold.
Ik ben uit de grond opgestaan.
Mijn ogen kunnen het licht verdragen. Ik loop en struikel niet.
Ik spreek en versta mijzelf.
Mensen komen mij tegemoet -
wij zijn in bekenden veranderd.

Daarachter,
kristal geworden, verblindend,
de zee die haar doden teruggaf.

Wij overnachten in elkaars schaduw.
Wij worden wakker van het eerste licht.
Alsof iemand ons bij naam en toenaam
heeft geroepen.

Tafelgebed naar de Didachè

een oud-christelijk geschrift uit de 2e eeuw

Voorganger:

Laten wij nu overgaan tot de dienst van de tafel
en onze Heer dankzeggen:

Gezegend zijt Gij, Heer onze God,
die het brood uit de aarde doet voortkomen,
die de vrucht van de wijnstok gezegend hebt.
Gezegend zijt Gij, die uw volk uit Egypte
hebt bevrijd en ons tot hiertoe geleid hebt.

Gezegend zijt Gij om Jezus, uw knecht,
de rechtvaardige, die ons leven heeft gedeeld
maar gebroken is aan het kruis.
die brood en wijn deelde met Zijn vrienden
en gevraagd heeft dit te blijven doen in Zijn naam.
Zo gedenken wij Hem, door wie wij leven,
omdat Hij het brood is, gebroken om gedeeld te worden.

Gezegend zijt Gij, o Heer God onze Vader,
omwille van David, de heilige wijnstok,
waaraan Gij ons deel gegeven hebt,
door Jezus uw dienstknecht.

Cel.: Gezegend zijt Gij om de wijsheid en het leven,
waaraan Gij ons deel gegeven hebt
door Jezus, uw dienstknecht.

Cel.: Zoals het brood dat wij breken,
was uitgezaaid in de aarde,
en werd samengebracht
en één is geworden,
zo breng ons bijeen,
van heinde en ver,
in het koninkrijk van uw vrede.

Zo bidden wij U met de woorden
die Jezus, uw Zoon, ons gegeven heeft:

Bloemschikking met witte rozen,
een kaars en water.

